

وەلامیك بۆ خهتاب سابیر و یاسین خیالانی

شیرکوۆ بازبانی

كاك خهتاب سابیر له یهكێك له سایته كوردیه كانا، نووسینیکی لهسهر ئه و كۆمهله نووسینه نووسی كه له م دوایه دا هه ندی له سایت و رۆژنامه كانی گرته وه. منیش هه زمكرد دوا به دوا ی نووسینه كه ی ئه و به شدارییه ك بكه م و هه ندی خۆتندنه وه كه ی ئه و به خه مه به ر رۆشنا یی. من بزانه ئه م نووسینه ی كاك خهتاب زیاتر بۆ موجهامه له نووسراوه، ئه م هه رایه ش كه كه كه وتۆته وه له وه وه یه كه به ختیار عه لی له نووسینیکیا دژی ئه م موجهامه له و درۆكردنه نووسیوتی، به تایبهت كه له ته له فزیۆنه وه خۆم بینیم سه روکی یه كێك له یه كیتیه كانی نووسه ران مه لا شوکوری شوبهاند به مارکس. كه ئه وه هه قی نووسه رانه له مجۆره قسانه بینه دهنگ، چونکه شوبهاندنی مه لا شوکور به مارکس هه یچ مه نتیقیکی تیا نیه. ئه وه ی نووسینه كه ی به ختیاریش بخۆینیتته وه ته زانی شتیکی خرابی له سه ر مه لا شوکور نه نووسیوه و ته لی «با ئه م به راوردنه» نه که یین. ئه وه ی كاك خهتابیش نووسیوتی كه كاك به ختیار ته لی زمانی شوکور مسته فا گوندیانه یه، راسته کات، به لام خۆ به ختیار نه یوتوه ئه م زمانه خرابه، به لکو به عه کسه وه وه ک خالیکی باش بۆ مامۆستا شوکوری داناوه. که چی كاك خهتاب له وه عاجز بووه که نووسراوه، ئه م زمانه به ره و فه وتان ئه روا. به لام ته زانی ئه و زمانه له به ر په ره سه ندن زۆر به کارنایه، ته گه ر وا نه بوایه خۆ شوکور مسته فا فه ره هه نگۆکی بۆ نه ئه کرد، به لام كاك خهتاب كه خۆی کردوه به حاکم به سه ر هه مو نووسه ره کانه وه، باش سه یری کتیه كانی مه لای په حمه تی نه کردوه. من به ته نیا له کتیه ی کوردیا ئه و فه ره هه نگۆکانه م بینیه، رۆمانیکی عه ره بی نیه فه ره هه نگۆکیان بۆ کردبێ. ته مه ش نیشانه یه كه كاك خهتاب زۆر به هه له دا چوه. چونکه ته گه ر زمانه که زمانی ئه مرۆ بوایه، مه لا شوکور فه ره هه نگۆکی بۆ نه ئه کرد. ئه و زمانه ش زۆری فه وتاوه. له هه قتا کانه وه که س به و زمانه چیرۆکی نه نووسیوه، خۆگه ر و ابوایه، ئه و حسه ین عارف و ته حمه د عارف و حه مه که ریم عارفیش هه ر به زمانه که ی په حمه تی چیرۆکیان ئه نووسی. به لام سه رده می ته نته رنیت و کۆمپیوته ر پیتوستی به زمانیکی تر هه یه.

سوپاس بۆ خوا که كاك خهتاب زانیوتی که به ختیار عه لی ته کانیکی داوه به رۆشنیری ئیمه، كاك به ختیار چه ند ته کانی به شیعرو رۆمانی کوردی داوه، ئه وه نده ش ته کانی به زمانی کوردی داوه و یه کیکه له وانیه زمانی کوردی زۆر پیتشخستوه. پیتش به ختیار به م زمانه باسی زۆر بابهت نه ئه کرا، به لام گروهی په هه ند زمانی کوردیان گۆری و خستیانه ئاستی بۆ نویسی مه عریفیش ده سبا. به ختیار وه کو خه لکی تر نه بووه هه ر خه ریکی شه ره قسه ی لابه لابی. کتیه فرۆشه کانی سلیمانی و هه ولیریش ته زانن که کتیه ی به ختیار عه لی و شیرزاد حه سه ن له هه رچی کتیه ی تره زۆر تر ته خۆنرینه وه. هه ر کۆرپکی به ختیاریشم بینی بێ پرپوه له گوێگر. ئیتر نازانه یه کیک ته کانیکی وه های دابی، به ماوه یه کی که م خۆی سه پانبی، چۆن کوردی نازانی. نه وه ک لای من به لکو لای خۆینه ران به ختیار سیحربازیکی زمانه، مامۆستای گه وره مان شیرکوۆ بیکه س خۆی دانی به وه دا ناوه، له چه ندین چا و پیکه وتندا باسی به ختیار عه لی کردوه، چیرۆکنوسی خۆشه ویست لای هه موو چینی لاوان شیرزاد حه سه ن خۆی هه موو جاریک باسی له گه وره یی به ختیار کردوه، زۆر نووسه ری ناسراوی کورد به قسه ی جوان له سه ر کاری به ختیاربان نووسیوه. له وانیه ی من بینیه من په ره ف بیکه رد، په رف حه سه ن، که ژال ته حمه د، شیرین که مال، ریبوار سیوه یلی، که ریم

دهشتی، قادر سه‌رچناری، محهمه‌د ره‌شید فه‌تاح، عه‌تا قه‌ره‌داغی، مه‌حمود زامدار. خه‌لکی زۆری تریش ئیتر خۆ نووسه‌رانی گه‌نج مه‌پرسه که تاک و ته‌رای لیده‌رکه‌ی به‌ختیار عه‌لی وه‌ک قدوه ته‌ماشائه‌که‌ن. له‌م دوو ساله‌یا هی‌ند له‌سه‌ر به‌ختیار نوسراوه، هی‌چ نووسه‌ریکی کۆنیش له‌سه‌ری نه‌نوسراوه. ئه‌گه‌ر ئه‌و نووسینه‌انه کۆیکه‌ینه‌وه سی‌ چوار کتیب ئه‌کا. هه‌تا چه‌ند سال له‌وه‌وپیش کاک قوبادی جه‌لیزاده باسی ئه‌وه‌ی کرد له‌ ناو گه‌نجاندا «به‌ختیاریه‌ت» زاله، ئه‌و کاته کاک به‌ختیار وه‌ک ئیستاش نه‌ناسرابو. که‌چی یاسین خیلانی ئه‌لێ به‌ختیار عه‌لی هه‌ست به‌که‌می ئه‌کا له‌ به‌ر مندا، به‌ خوا کاک یاسین له‌ سه‌دا نه‌وه‌و پینجی خویته‌ری کورد ناوی تۆبان هه‌ر نه‌بیستوه، ئه‌و پینجه‌ش که بیستویته‌ی به‌هۆی ئه‌و نامه‌یه‌وه بیستویانه که حه‌وت ساله‌ سایته‌و سایته‌ ئه‌یگێری. تۆ له‌مجۆره‌ نوسینه‌انه زیاتر، هی‌چت نیه‌ تاوا قسه‌بکه‌ی. به‌لام کتیبه‌کانی به‌ختیار هه‌موویان یه‌کی چه‌ندین جار چاپکراونه‌ته‌وه، به‌ خوا تۆ به‌ هۆی ئه‌و نامه‌یه‌ی به‌ختیار عه‌لییه‌وه نه‌بوايه ناوت له‌ کوله‌که‌ی ته‌رو وشکیشا نیه‌.

من نامه‌که‌ی کاک به‌ختیاریشم بۆ یاسین خیلانی خوینده‌وه، به‌راستی کاک به‌ختیار نه‌ئه‌بوايه هه‌له‌ی وابکا و ئه‌بوايه هه‌رچه‌ک بووه دانی به‌ خۆیا بگرتایه و نه‌چیته ئاستی یاسینه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی نامه‌که بخوینیته‌وه تیئه‌گا که یاسین به‌ته‌له‌فون جنیوی داوه، ئه‌ویش وه‌لامی داوه‌ته‌وه، واته‌ یاسین ده‌ستپیشکه‌ر بووه، هه‌موو که‌سیکیش که جنیوی شه‌خسیان پیدای هه‌قیته‌ی وه‌لامباته‌وه. به‌ختیار ئه‌مه‌شی نه‌کردوه به‌ نوسین، نامه‌ی شه‌خسی بۆناردوه، هه‌قیته‌ به‌ختیار به‌ یاسا داواي هه‌قی خۆی بکا، چونکه به‌پیتی یاسا که‌س هه‌روا بۆی نییه نامه‌ی شه‌خسی بلاوکاته‌وه، ئه‌وه‌ی کاغه‌زه‌که‌ش بخوینیته‌وه ئه‌بینی به‌ختیار جنیویکی شه‌خسی به‌ یاسین نه‌یاوه، زۆریش باش بوو ئه‌م نامه‌یه‌ی بلاوکرده‌وه، چونکه وازنامه‌ یاسین چه‌ند ساله‌ نان و پیازی پیوه ئه‌خوا و ئه‌بوايه کاک به‌ختیار خۆی بلاوی بکرده‌وه. هه‌روه‌ها بلاوبوونه‌وه‌ی نامه‌که نوسینه‌که‌ی حه‌مه‌سه‌عه‌یدیشی که‌شف کرد، ده‌ریخست مه‌سه‌له‌که به‌و جۆره نیه که حه‌مه سه‌عه‌ید وشه وشه ده‌ریه‌ینابوو.

له‌ راستیدا ره‌خنه‌کانی کاک یاسین له‌ زمانه‌که‌ی به‌ختیار زۆر کال و کرچه، به‌وه‌ی ئه‌لیت فرین نییه‌و هه‌لده‌فرینه، یان وشه‌ی پاش وپیش خستوه، له‌ نمونه‌ی چواره‌میشا له‌ نوسینه‌وه‌که‌یا هه‌له‌ی دروستکرده‌وه تا بلێ به‌ختیار هه‌له‌ی کردوه. له‌ رۆمانه‌که‌دا ئه‌و رسته‌یه‌ و نوسراوه. «نوریک توندتر له‌ خیرایی خۆی دیته‌ دل‌مانه‌وه». که‌چی یاسین دیره‌که‌ی و نوسیه‌ته‌وه «نوریک توند له‌ خیرایی خۆی دیته‌ دل‌مانه‌وه». ئاخ‌ر کابرا تۆ باسی مۆرال ئه‌که‌ی، ئه‌ی بۆ مۆرال‌ت بیرچۆته‌وه‌و بۆ مه‌رامی خۆت ده‌ستکاری رسته‌ی ناو رۆمانیک ئه‌که‌ی له‌لای زۆر خویته‌ر هه‌یه. بۆ کاک یاسینی زمانه‌وانیش، حه‌زئه‌که‌م هه‌ندیک هه‌له‌ی زمانی بۆ راستبکه‌مه‌وه، به‌لکو خوابکا ستایشم بکا.

۱. ئه‌وه ئاکامی چیتر قبول نه‌کردنی ئه‌و هه‌موو په‌رده‌پۆشکردنه‌ی خه‌وشه‌کانی یه‌کتر بوون. ئاخ‌ر برای به‌رپز، به‌خوا من خویته‌ریکی ئاسایم به‌لام ئه‌م کوردیه ئه‌وه‌نه سه‌قه‌ته مه‌گه‌ر خوا بزانیته. یان ئه‌بیته بنوسیت «ئه‌مه ئاکامی چیتر قبول نه‌کردنی خه‌وشه‌کانی یه‌کتر بوو» نه‌وه‌ک یه‌کتر بوون. یان ده‌بیته بنوسیت «ئه‌مه ئاکامی ئه‌و هه‌موو په‌رده‌پۆشکردنه‌ی خه‌وشه‌کانی یه‌کتر بوو».

۲. «له وه لامي كه سانئكدا ره خنه يان لي بگريت بيته سهر ئاستي قسه ي بازاري»
راسته كه ي ته وه يه «له وه لامي كه سانئكدا ره خنه يان لي بگرن، بيته سهر ئاستي قسه ي بازاري»

۳. ئيمه هه موومان قابيل به هه له ين.
راسته كه ي ته وه يه «ئيمه قابيلي ته وه ين بكه وين هه له وه» يان «له وان هه بكه وين هه له وه»

جا براي خوّم كه ته مه حالي كورد يه كه ته، بو كورد واته ني «دهرمانى سهرى خوّت ناكه ي».

ئينجا ياسين ته و پرستانه ي ريبيني بو غه فور هيناوه، كه ريبين به غه فور ئه لئيت جاهيل و
ئه لئيت ته مانه جنيون. كه چي كاتيك همه سه عيد به به ختيار عه لي ئه لئيت جاهيل، بو ته وي
نووسيوه «من نازانم همه سه عيد جنئو فرۆشه يان نا». هه روه ها نووسينه كه ي خو شي پره له
جنئو. هه ر له و له ته لا په رده دا ياسين ته م جنئوانه ي داوه.

(درو، رووپامايي، سازشكاري، به ده ست گرتي خو به كه م زانينه وه بنالئيت، ده روون
نه خو ش» و چه نداني تر. منيش ته لئيم هه ر كاتيك ياسين خيالاني ده مي كرده وه من ته م
جنئوانه ي بو زيندو وئه كه مه وه تا ده مي نه كاته وه.

ته وه ي له هه مووي خو شتره ته وه يه كه ياسين نه يبيستوه همه سه عيد جنئو فرۆشه. ياسين خو ي
كرده به كه رده ي شه ربه ت وا خو ي نيشاناوه له جزيره ي واق واقه وه هاتوه، ئاخو كورد هه يه
نه زاني همه سه عيد ناوه كه ي موراديفي جنئو فرۆشيه.

له دايدا ته لئيم كاك به ختيار وه ك خو ي ته لئو وه لام ناده مه وه، هه قه وه لام نه داته وه و نامه ش
بو خه لكى وه ك ياسين خيالاني نه نووسئ تا ئاوانان و پيازي پئوه بخوا. به داخه وه كه
نووسه ريكى به تواناي وه ك كاك به ختيار عه لي ريگا خو ش ته كا بو ته م نووسيناوه، بائه م
كاغه زه كو نيش بي، به لام چاتره خو ي زياتر له مانه پيارتزي، وه لامه كه به جيبئلي بو خه لكى
تر و ته و هه موو گه نجه نووسه رده ي خو شيان ته وي و هه موو كاتيك به رگريان لي كرده و
به رگريشي لي ته كه ن. خو له م چه ند ساله دا هه ر نووسه راني ترن له سهر كاك به ختيار هاتونه
دهنگ، ته و وه كو نووسه رى تر نيه، زياتر له به رچاوه، له به رته وه سه له فييه كان ورتره يترشي
ته كه نه سهر. هه قه ريگا بو ته مجوره قسانه ئاسان نه كا.

شيركو بازباني
ئه لمانيا